

[Dohrmann]

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Skrumsaer Skau, at det dér med at nedsætte udvalg er blevet vældig populært, og jeg ved, at både Det Konservative Folkeparti og Venstre har nedsat et udvalg. Men som fru Pia Kjærsgaard spurgte, ville det være meget betryggende, hvis man kunne få at vide, hvornår man egentlig regner med at de udvalg når frem til det ene eller det andet. Personlig føler jeg mig temmelig sikker på, at disse udvalg alene bliver nedsat med det formål at forhale tiden og komme med nogle udtalelser udadtil, som måske kan få nogle til at stemme på det samme parti, som de stemte på ved sidste valg.

Hr. Thoft fra SF var meget regulær, for han sagde direkte, at han mente, man nok i visse situationer skulle støtte sig til energifgifter, men at de nuværende afgifter medførte nogle skævheder, som bevirkede, at SF ville fastholde sin holdning og altså støtte det foreliggende forslag. Det synes jeg er prisværdigt. Vi har vore forskellige politiske opfattelser, men al den stund der ikke er sket nogen nævneværdige ændringer – i hvert fald ikke i positiv retning – siden forslagene blev vedtaget, er det regulær politik, når man fastholder den opfattelse, man nu engang havde.

Hr. Albrechtsen mente på samme måde som mange andre ordførere, at det ikke havde nogen betydning for grænsehandelen, og det har jeg sådan set besvaret.

Jeg vil gerne slutte med igen at sige tak for den tilslutning, der har været, og opfordre Socialdemokratiet til at overveje sagen nok en gang.

I øvrigt vil jeg til allersidst stille et spørgsmål til skatteministeren. I forbindelse med påskepakkens indførelse fik folk smag for at køre over på den anden side af grænsen og hente billig fyringsolie, og det blev af toldvæsenet betragtet som fuldt legalt, at man hjemførte fyringsolie for op til 2.800 kr. Men fra den ene dag til den anden fandt skatteministeren ud af, at det måtte man ikke, og gav toldvæsenet besked på, at man højst måtte medtage 10 l, og det skete med henvisning til en lovgivning, som omhandler brændstof til motorkøretøjer.

Jeg klagede til EF-Kommissionen og til EF-Parlamentet herover. Min taletid er udløbet, så jeg kan ikke komme længere, men jeg har nu fra EF-Parlamentet fået et brev, hvor-

af det fremgår, at det er enigt med Kommissionen om, at regeringens handling er ulovlig. Jeg vil gerne spørge skatteministeren her i dag, om han omgående vil ophæve den ulovlige handling, der er begået.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Dohrmann bliver ved med at tale om grænsehandelen i sammenhæng med den foreliggende sag, og derfor bliver jeg nødt til at præcisere over for hr. Dohrmann, at det for os ikke er afgørende, hvordan disse afgifter har virket sammen med grænsehandelen. Det, der er afgørende for os, er, at vi ikke vil diskutere det i sammenhæng med grænsehandelen, for vi vil ikke have, at den danske afgiftspolitik skal fastlægges af EF. Derfor har vores markedspolitiske ordfører, fru Elisabeth Bruun Olesen, skrevet et brev til de øvrige EF-modstandere og foreslået, at vi tager fat på, hvordan man i forbindelse med EF-modstanden kan nå frem til en løsning på disse problemer med grænsehandelen. Det er dér, de hører hjemme. Og hr. Dohrmann skal være velkommen i den kreds, hvis han vil tilslutte sig et stykke EF-modstanderarbejde, for det er det eneste, der kan hjælpe på grænsehandelsspørgsmålet; det skal ikke blandes sammen med dette her.

Hans Hækkerup (S):

Jeg lyttede med stor interesse til hr. Dohrmanns indlæg og synes faktisk, det var fantastisk, hvad han kunne få sig sely til at sige. Han svang sig endda op til at sige, at han var overrasket over at se Socialdemokratiet som regeringens garant.

Nej, vi er ikke på nogen måde regeringens garant, og det vil vi heller ikke blive, men det betyder ikke, at vi vil stemme for hvad som helst – heller ikke hr. Dohrmanns forslag.

Jeg understregede i mit indlæg heroppefra klart og tydeligt, at vi var tilhængere af, at man i en situation med faldende energipriser forhøjede energifgifterne. Jeg har også sagt, at vi ville have været parate til at være med til at fastfryse marts 1985-niveauet, hvis der havde været rimelig social balance i det, regeringen lagde frem, og hvis man havde sikret, at de svage grupper ikke blev ramt. Men